

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W POZNANIU**

61-702 Poznań, ul. Gwarna 7
Tel. (0-61) 852-15-17, Tel/Fax (0-61) 852-77-50, Tel. (0-61) 851-86-41
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 21.04.2000 r.

RPZ - 411-S/5/2000/AN/MR/

DECYZJA Nr RPZ 14/2000

Na podstawie art. 154 § 1 i 2 k.p.a , po rozpatrzeniu wniosku Wielkopolskich Tartaków „WITAR” Przedsiębiorstwo Państwowe z siedzibą w Poznaniu zmienia się decyzję Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Poznaniu Nr RPZ 7/2000 z dnia 31.01.2000 r., w ten sposób, że nakłada się na **Wielkopolskie Tartaki „WITAR” Przedsiębiorstwo Państwowe z siedzibą w Poznaniu**, z tytułu niewykonania obowiązku zgłoszenia zamiaru łączeń przedsiębiorców , o którym mowa w art. 11 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 24 lutego 1990 roku o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. Nr 52 z 1999 r. poz. 547), a polegających na:

- zawarciu przez GOPOL Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie (podmiotu zależnego od Wielkopolskich Tartaków WITAR Przedsiębiorstwa Państwowego z siedzibą w Poznaniu), w dniu 19.01.1999 roku warunkowej umowy kupna 4 udziałów w kapitale zakładowym Polskiego Przemysłu Drzewnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie, w wyniku którego GOPOL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie przekroczyła 25 % głosów na zgromadzeniu wspólników Polskiego Przemysłu Drzewnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie, **karę pieniężną w wysokości 850 (słownie: osiemset pięćdziesiąt) złotych**, płatną do budżetu państwa.
- zawarciu przez GOPOL Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie (podmiotu zależnego od Wielkopolskich Tartaków WITAR Przedsiębiorstwa Państwowego z siedzibą w Poznaniu), w dniu 8.02.1999 roku warunkowej umowy kupna 42 udziałów w kapitale zakładowym Polskiego Przemysłu Drzewnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie, w wyniku którego GOPOL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie przekroczyła 50 % głosów na zgromadzeniu wspólników Polskiego Przemysłu Drzewnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie, **karę pieniężną w wysokości 850 (słownie: osiemset pięćdziesiąt) złotych**, płatną do budżetu państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 31 marca 2000 r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Poznaniu na podstawie art. 104 § 1 k.p.a. i art. 15 a ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu, nałożył na Wielkopolskie Tartaki WITAR Przedsiębiorstwo Państwowe z siedzibą w Poznaniu, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 11 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 2 pkt 3 wspomnianej ustawy, a polegających na:

- zawarciu przez GOPOL Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie (podmiotu zależnego od Wielkopolskich Tartaków WITAR Przedsiębiorstwa Państwowego z siedzibą w Poznaniu), w dniu 19.01.1999 roku warunkowej umowy kupna 4 udziałów w kapitale zakładowym Polskiego Przemysłu Drzewnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie, w wyniku którego GOPOL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie przekroczyła 25 % głosów na zgromadzeniu wspólników Polskiego Przemysłu Drzewnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie, *karę pieniężną w wysokości 8500 (słownie: osiem tysięcy pięćset) złotych*, płatną do budżetu państwa.
- zawarciu przez GOPOL Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie (podmiotu zależnego od Wielkopolskich Tartaków WITAR Przedsiębiorstwa Państwowego z siedzibą w Poznaniu), w dniu 8.02.1999 roku warunkowej umowy kupna 42 udziałów w kapitale zakładowym Polskiego Przemysłu Drzewnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie, w wyniku którego GOPOL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie przekroczyła 50 % głosów na zgromadzeniu wspólników Polskiego Przemysłu Drzewnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jarocinie, *karę pieniężną w wysokości 8500 (słownie: osiem tysięcy pięćset) złotych*, płatną do budżetu państwa.

Decyzja powyższa uprawomocniła się w dniu 17 lutego 2000 r.

Pismem z dnia 31.03.2000 r. Wielkopolskie Tartaki WITAR zwróciły się do Urzędu z wnioskiem o umorzenie przedmiotowych kar ze względu na znikomą szkodliwość popełnionego przez Przedsiębiorstwo czynu, a zwłaszcza z powodu trudnej sytuacji finansowej firmy.

W uzasadnieniu wniosku podano, że WT WITAR w latach 1998-1999, odnotowały ujemny wynik finansowy i obecnie przeprowadza się tam program restrukturyzacji mający na celu uzdrowienie sytuacji w przedsiębiorstwie.

Poniesienie dodatkowych wydatków związanych z zapłatą nałożonej kary pogłębiłoby i tak już znaczne problemy finansowe i utrudniło realizację programu naprawczego. W załączeniu wnioskodawca przesłał sprawozdania finansowe i statystyczne za rok 1998 i 1999 oraz za miesiąc styczeń roku 2000.

Urząd ustalił co następuje:

Analiza nadesłanych razem z powyższym wnioskiem sprawozdań, a także materiałów zgromadzonych w sprawie RPZ – 411/44/99 potwierdza tezę wnioskodawcy, iż

Wielkopolskie Tartaki WITAR znajdują się w trudnej sytuacji finansowej. Przedsiębiorstwo odnotowuje ujemne wyniki finansowe od 1997 roku, od którego to momentu kształtują się one następująco:

- 1997 r.: strata wyniosła 1.600.561,57 zł,
- 1998 r.: strata wyniosła 1.937.137,08 zł,
- 1999 r.: strata wyniosła ok. 820.500,00 zł.

Mimo, że w 1999 r. nastąpiła ponad 50% poprawa wyniku (zmniejszenie straty) względem roku poprzedniego, to jednak zdolność firmy do wywiązywania się z krótkoterminowych zobowiązań kształtowała się w tym roku na minimalnym poziomie bezpieczeństwa finansowego. Stan ten obrazuje **wskaźnik bieżącej płynności** liczony jako:

$$\frac{\text{środki obrotowe}}{\text{zobowiązania bieżące}}$$

Wskaźnik ten przedstawiał się dla WT WITAR następująco:

- w 1997 r.: wyniósł 1,09,
- w 1998 r.: wyniósł 1,01,
- w 1999 r.: wyniósł 1,2.

W literaturze fachowej (M. Sierpińska, T. Jachna, „Ocena przedsiębiorstwa według standardów światowych”) przyjmuje się, że zadawalający poziom tego wskaźnika mieści się w granicach 1,2 – 2,0, co oznacza, że zachowanie równowagi finansowej firmy wymaga by aktywa bieżące dwukrotnie przewyższały bieżące pasywa. Wskaźnik poniżej 1,2 oznacza trudności płatnicze.

Potwierdzenia trudnej sytuacji WT WITAR dostarcza również tzw. **wskaźnik szybki** odzwierciedlający stopień pokrycia bieżących zobowiązań aktywami o dużym stopniu płynności. Jest on liczony według wzoru:

$$\frac{\text{płynne środki obrotowe}}{\text{zobowiązania bieżące}}$$

Dla WT WITAR przedstawiał się następująco:

- w 1997 r.: wyniósł 0,51,
- w 1998 r.: wyniósł 0,47,
- w 1999 r.: wyniósł 0,59.

Wielkość wskaźnika osiągniętego w 1999 r. wskazuje na trudności przedsiębiorstwa w szybkim pokrywaniu bieżących zobowiązań (płynne środki pokrywały zaledwie 60% bieżących zobowiązań).

Wielkość zadłużenia majątku (obciążenia majątku zobowiązaniami) wskazująca na stopień możliwości zabezpieczenia majątkiem przedsiębiorstwa spłaty jego zadłużenia globalnego wynosiła:

- 1997 r.: 34%
- 1998 r.: 43%,
- 1999 r.: brak danych.

W miesiącu styczniu 2000 r. kondycja finansowa firmy nie odbiegała od stanu z okresu poprzedniego.

Urząd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 154 § 1 k.p.a. decyzja ostateczna, na mocy której żadna ze stron nie nabyła prawa, może być w każdym czasie uchylona lub zmieniona przez organ administracji państwowej, który ją wydał, lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. W przypadkach wymienionych w § 1 właściwy organ wydaje decyzję w sprawie uchylecia lub zmiany dotychczasowej decyzji (§ 2 cyt. przepisu).

Przepis art. 154 § 1 k.p.a. daje zatem podstawę do wzruszenia decyzji, która jest decyzją ostateczną (nie służy od niej odwołanie), a żadna ze stron nie nabyła z niej praw. Po wtóre za wzruszeniem decyzji musi przemawiać interes społeczny lub słuszny interes strony.

W wyniku rozpoznania sprawy Urząd uznał, że zachodzą wszystkie wyżej przedstawione przesłanki. Decyzja uprawomocniła się w dniu 17.02.2000 r. i nie służy od niej odwołanie, strona nie nabyła z niej praw, a ponadto trudna sytuacja finansowa WT WITAR, wiarygodnie udokumentowana przez stronę, skłania Urząd do rozważenia potrzeby zastosowania art. 154 § 1 k.p.a. i wzruszenia wydanej decyzji.

Urząd nie znalazł jednak przesłanek uzasadniających całkowite odstępianie od wymierzenia kary, gdyż jedną z zasad jego postępowania jest zasada równoprawnego traktowania przedsiębiorców. Urząd nie stwierdził w niniejszej sprawie szczególnych okoliczności, wyróżniających ją od innych, tego typu spraw, które uzasadniałyby umorzenie kary, o co wnosiła strona.

Mając na uwadze niekorzystną sytuację WT WITAR Urząd zmienił wcześniejszą decyzję z dnia 31.01.2000 r. i nałożył na stronę, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym wyżej mówiono zdecydowanie niższe kary pieniężne. Nowe kary biorąc pod uwagę zasady i granice określania kar pieniężnych przewidziane w art. 15a ust. 1 ustawy oraz przychód roczny WT WITAR zostały wymierzone w minimalnej wysokości (ok. 1 % kary maksymalnej) i mają wyłącznie charakter dyscyplinujący. Kary ustalone w takim wymiarze są, zdaniem Urzędu, wystarczająco dolegliwe i spełnią swój cel edukacyjny, a jednocześnie nie pogrążą finansowo ukaranego podmiotu.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji decyzji.

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Poznaniu.

Kary pieniężne należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP 0/0 Warszawa 10101010-7878-223-1**, w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się decyzji.

DIREKTOR
w Poznaniu
Edward Stawicki